

“İttihad, cehl ile olmaz”



Samimî dindarların en büyük arzularından birisi, Müslümanların ittihad, ittifakı, birlik ve beraberliğidir.

Ne var ki, çoğumuzun ittihad nedir, ittihad, ittifak nerede, nasıl olması gerektiği mevzuunda bilgisi, yok, fikri yok. Hatta, ilgisi de yok! Araştırma ihtiyacını da hissetmiyor! Sadece arzu ediyor, istiyor ve gözlerini semaya çevirmiş, bekliyor!

İyi de, cevvi-i semadan yağmur gelir, rahmet gelir, feyiz ve bereket gelir; ittihad, birlik, beraberlik yağmaz ki! Çalışma ve gayret neticesinde ittihad yağar.

İttihad, ittifak siyasette olamaz, siyasî liderlerin öncülüğünde hiç olamaz.

Bediüzzaman, ittihad meselesini de tecdid etmiştir.

Yeni bir ittihad yolu, yeni bir sistem geliştirmiştir: “İttihad, cehl ile olmaz. İttihad, imtizac-ı efkârdır. İmtizâc-ı efkâr, mârifetin şua-ı elektriğiyle olur.¹

Yani, ittihad, bilgi fikir ve gönül birliğıyle başlar. Bu da, marifet ile, bilgi ile, ilim ile olur. Gerçek bilgi de, “marifet”, yani, manevî, fen, sosyal ilimlerin harmanlanmasıyla hasıl olan iman bilgisidir. Yüksek İslâm bilgisidir. Diğer bir ifadeyle, Esmâ-i Hüsna bilgisidir. Yani, ittihad’a, Esmâ-i Hüsna penceresinden bakmak gerekir.

İttihad, ittifakın cihet-i vahdeti tevhid-i İlâhîdir.

Peymân ve yemini de imândır.

Encümen ve cemiyetleri, mesacid ve medaris ve zevâyâdır.

Müntesibîni, umum mü’mînlerdir.

Nizamnamesi, Sünen-i Ahmediyedir (aleyhissalâtü vesselâm).

Kanunu, evâmir ve nevâhî-i şer’iyedir. Bu ittihad, âdetten değil, ibadettir.

Bu ittihadın meşrebi muhabbettir. Husûmeti ise, cehalet ve zaruret ve nifakadır. Gayr-ı müslimler emin olsunlar ki, bu ittihadımız, bu üç sifata hücumdur. Gayr-ı müslime karşı hareketimiz iknâdır. Zira onları medenî biliriz. Ve İslâmiyeti mahbup ve ulvî göstermektir. Zira onları munsif zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmaz. Ve bu ittihadta tahkik ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar. İttihad-ı Muhammedî (aleyhissalâtü vesselâm) olan İttihad-ı İslâmın efkâr ve meslek ve hakikatini efkâr-ı umumiyyeye arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız.²

Demek hakikî ittihad için önce fikir birliğı, gönül birliğı, iman birliğı, ibadet birliğı, ilim birliğı lâzımdır...

Dipnotlar:

1- Bediüzzaman Said Nursî, Münâzarât, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 113.

2- Bediüzzaman, Divan-ı Harb-i Örfî, s. 67-68.